

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/53/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122010299
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2122010299.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov Mgr. Pavla Macháča a JUDr. Dušana Szabó, v trestnej veci odsúdeného C. I., nar. XX. F. XXXX v D., trvale bytom D. - C., D. XXXX/X, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava z 14. marca 2022, č. k. 2PP/30/2022-44, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 12. apríla 2022 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného C. I. zamieta.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 66 ods. 1 písm. a), písm. b) a ods. 3 Trestného zákona postupom podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku zamietol návrh odsúdeného na podmienené prepustenie z výkonu postupne uložených trestov odňatia slobody, ktoré boli odsúdenému uložené rozsudkom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 4T/26/2019 z 4. júna 2019 vo výmere 3 (tri) roky a trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 0T/386/2017 z 15. novembra 2017 v spojení s uznesením Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 0T/386/2017 z 10. apríla 2019 a uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2Tos/60/2019 z 25. júla 2019 vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov so zaradením odsúdeného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

2. Okresný súd k formálnej podmienke, t. j. k vykonaniu potrebnej časti z uloženého trestu odňatia slobody uviedol, že odsúdený túto podmienku splnil.

3. K prvej materiálnej podmienke, t. j. že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie, okresný súd uviedol, že aj túto podmienku odsúdený splnil, pričom okresný súd poukázal na hodnotenie riaditeľa ústavu.

4. K druhej materiálnej podmienke, t. j. že od odsúdeného možno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život okresný súd uviedol, že túto podmienku nepovažuje za splnenú. Okresný súd k takémuto záveru dospel na základe nepriaznivej resocializačnej prognózy vzhľadom na úroveň rizika recidívy trestnej činnosti a s poukazom na relatívne bohatú trestnú minulosť odsúdeného. Okresný súd uviedol, že odsúdený dostal od spoločnosti reprezentovanej v prevažnej miere Okresným súdom Bratislava II niekoľkokrát šancu preukázať, že dokáže viesť riadny život bez páchania trestnej činnosti, pričom ani jednu z ponúknutých šancí nevyužil. Odsúdeného nevedlo k náprave ani jedno zo šiestich podmienených odsúdení, ani jedno z dvoch podmienených prepustení z výkonu trestu odňatia slobody a ani jeden z vykonaných nepodmienených trestov odňatia slobody. Okresný súd preto skonštatoval, že odsúdený nespĺnil všetky podmienky na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, a preto jeho návrh zamietol.

5. Proti uzneseniu okresného súdu odsúdený priamo na verejnom zasadnutí zahlásil sťažnosť, ktorú následne aj písomne odôvodnil. Prokurátor sa práva podať sťažnosť proti napadnutému uzneseniu po jeho vyhlásení vzdal a k odôvodneniu sťažnosti odsúdeného sa nevyjadril.

6. Odsúdený v odôvodnení sťažnosti uviedol, že hoci nie je vo výkone trestu odňatia slobody po prvýkrát, považuje za diskriminačné, že vo výkone trestu odňatia slobody plnil podmienky určené príslušníkmi ZVJS s cieľom, aby svojim vzorným správaním splatil dlh spoločnosti a mohol sa do nej v prípade podmieneného prepustenia plnohodnotne zaradiť. Odsúdený ďalej uviedol, že nakoľko sa verejné zasadnutie vykonalo prostriedkami tzv. telemostu, neboli naplnené všetky náležitosti jeho obhajoby a okresný súd vôbec nevzal do úvahy, že od decembra roka 2021 vykonáva trest za trestnú činnosť, ktorú nespáchal. Odsúdený uviedol, že okresný súd neakceptoval skutočnosť, že krajský súd sa ku dňu vykonania verejného zasadnutia nevyjadril k sťažnosti podanej v jeho prospech dňa 20. októbra 2021 na neprijatie obnovy konania a doplnil, že aj v tomto prípade svedkyňa vypovedala bez nátlaku a pri plnom vedomí v jeho prospech, avšak časový harmonogram sa zdal súdu zmätočný, čo však nedokazuje jeho podiel viny. Odsúdený napokon uviedol, že žiada, aby mu bolo umožnené sa osobne zúčastniť na verejnom zasadnutí pred senátom krajského súdu, nakoľko telemost ako spôsob vypočutia jeho osoby považuje za neprijateľný.

7. Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku Pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán
a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

8. Podľa § 193 ods. 1 Trestného poriadku Nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak
a) nie je prípustná,
b) bola podaná oneskorene, neoprávnenou osobou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým výslovne vzala späť, alebo
c) nie je dôvodná.

9. Podľa § 194 ods. 1 Trestného poriadku Ak nezamietne nadriadený orgán sťažnosť, zruší napadnuté uznesenie, a ak je podľa povahy veci potrebné nové rozhodnutie,
a) rozhodne vo veci sám, alebo
b) uloží orgánu, proti ktorého rozhodnutiu sťažnosť smeruje, aby vo veci znovu konal a rozhodol, s výnimkou rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe podľa § 72 ods. 1 písm. a), d) až f), rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe, ak súd prvého stupňa rozhodol o väzbe po podaní obžaloby alebo návrhu na schválenie dohody o vine a treste podľa § 76 ods. 3, 4 alebo 10, rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o pokračovaní v ochrannom liečení, prepustení z ochranného liečenia alebo ukončení ochranného liečenia, ak predseda senátu rozhodoval pred ukončením výkonu trestu podľa § 446a ods. 3 alebo 4 a rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o návrhu na umiestnenie odsúdeného v detenčnom ústave podľa § 462.

10. Podľa § 194 ods. 2 Trestného poriadku Ak je chybná len časť napadnutého uznesenia a možno ju oddeliť od ostatných alebo ak sa týka sťažnosť len časti uznesenia, obmedzí nadriadený orgán svoje rozhodnutie podľa odseku 1 len na túto časť.

11. Krajský súd na základe riadne a včas podanej sťažnosti, ktorú podala oprávnená osoba podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

12. Preskúmaním spisového materiálu krajský súd zistil, že odsúdenému boli postupne nariadené výkony trestu odňatia slobody v trestnej veci Okresného súdu Bratislava II vedenej pod sp. zn. 1T/170/2016 vo výmere 2 (dva) roky a 2 (dva) mesiace, ktorý trest odsúdený vykonal dňa 22. decembra 2020. Aktuálne odsúdený vykonáva trest odňatia slobody v trestnej veci Okresného súdu Bratislava II vedenej pod sp. zn. 4T/26/2019 vo výmere 3 (tri) roky, ktorý trest začal vykonávať dňa 22. decembra 2020 a jeho predpokladaný koniec je dňa 21. apríla 2023. Ako tretí v poradí má odsúdený nariadený výkon trestu odňatia slobody v trestnej veci Okresného súdu Bratislava II vedenej pod sp. zn. 0T/386/2017 vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov, ktorého predpokladaný nástup je dňa 21. apríla 2023 a predpokladaný koniec dňa 18. apríla 2024. V prípade prvých dvoch trestov odňatia slobody boli odsúdenému uložené

tresty odňatia slobody za spáchanie zločinov a v prípade tretieho trestu odňatia slobody za spáchanie prečinu.

13. Návrh na podmienené prepustenie z výkonu odňatia slobody bol spolu s hodnotením ústavu okresnému súdu doručený dňa 10. februára 2022, pričom okresný súd o ňom rozhodol dňa 14. marca 2022, teda v lehote 60 dní v zmysle § 415 ods. 4 Trestného poriadku.

14. Pokiaľ ide o splnenie formálnej podmienky na možnosť podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody krajský súd uvádza, že jej splnenie okresný súd vyhodnotil správne, pretože odsúdený z každého z postupne uložených trestov odňatia slobody vykonal jeho pomernú časť v zmysle § 66 ods. 3 Trestného zákona, podľa ktorého Ak odsúdený má vykonať viac trestov odňatia slobody, odsúdený môže byť podmienené prepustený najskôr po výkone súčtu pomerných častí uložených trestov podľa odseku 1 písm. a) až c), § 67 ods. 1 a 2 a celého zvyšku trestu podľa § 68 ods. 2.

15. Pokiaľ ide o splnenie prvej materiálnej podmienky na možnosť podmieneného prepustenia krajský súd zastáva názor, že okresný súd pochybil, pokiaľ jej splnenie vyhodnotil kladne s poukazom na hodnotenie riaditeľa ústavu. V hodnotení z 3. februára 2022 sa síce uvádza, že odsúdený k spáchanej trestnej činnosti zaujíma kritický postoj, avšak toto konštatovanie v hodnotení je v rozpore s obsahom návrhu odsúdeného na jeho podmienené prepustenie, v ktorom odsúdený okrem iného uviedol, že sa s posledným trestom odňatia slobody v trestnej veci vedenej pod sp. zn. 4T/26/2019 nestotožňuje, pretože mal byť obhajcom uvedený do omylu v tom, že ak urobí vyhlásenie o svojej vine, súd mu uloží trest odňatia slobody vo výmere 28 (dvadsaťosem) mesiacov a zároveň dôjde k zrušeniu trestu odňatia slobody vo výmere 26 (dvadsaťšesť) mesiacov, ktorý aktuálne v tom čase vykonával za inú trestnú činnosť. Odsúdený uviedol, že síce s viacerými ľuďmi drogy užíval, avšak tieto neboli jeho, čo sa vôbec nevyšetrovalo, a preto jeho vyhlásenie o vine bol veľký omyl. Odsúdený ďalej uviedol, že jeho ďalším omylom bolo, že proti rozsudku v predmetnej veci nepodal odvolanie. Následne podal žiadosť o povolenie obnovy konania s tým, že žiadal o vypočutie osoby, ktorá s ním v čase jeho zatknutia sedela vo vozidle. Návrh na povolenie obnovy konania mu však bol zamietnutý, pričom proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na povolenie obnovy konania podal sťažnosť. Odsúdený v návrhu na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody preto žiada, aby súd bral do úvahy to, že od decembra 2021 vykonáva trest odňatia slobody za niečo, čo nespáchal. Odsúdený uvedené zopakoval aj na verejnom zasadnutí konanom dňa 14. marca 2022.

16. Postoj odsúdeného k časti svojej trestnej činnosti podľa názoru krajského súdu nepreukazuje, že sa odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody polepšil, pretože z neho nevyplýva, že by odsúdený rozpoznal a reflektoval okolnosti, ktoré v minulosti prispeli k tomu, že páchal trestnú činnosť a že na svoju predchádzajúcu trestnú činnosť získal náhľad. Vyjadrenie odsúdeného je navyše vnútorne rozporné, pretože krajský súd predpokladá, že rozumne uvažujúci človek na hlavnom pojednávaní neurobí vyhlásenie o vine ku skutku, ktorý nespáchal výmenou za nižší trest. Okresný súd však vyjadreniam odsúdeného nevenoval pozornosť a pri hodnotení prvej materiálnej podmienky na podmienené prepustenie sa obmedzil len na posúdenie obsahu hodnotenia riaditeľa ústavu. Krajský súd je však v sťažnostnom konaní limitovaný ustanovením § 195 ods. 1 Trestného poriadku, podľa ktorého Orgán rozhodujúci o sťažnosti nemôže z jej podnetu zmeniť uznesenie v neprospech osoby, ktorá sťažnosť podala alebo v ktorej prospech bola sťažnosť podaná, a preto pri posudzovaní splnenia prvej materiálnej podmienky bude vychádzať zo záveru okresného súdu, že táto odsúdeným splnená bola.

17. Vo vzťahu k nesplneniu druhej materiálnej podmienky na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody sa krajský súd so záverom okresného súdu stotožňuje a poukazuje na odpis registra trestov odsúdeného, z ktorého vyplýva, že tento bol doposiaľ 11 (jedenásťkrát) súdne trestaný za rôznorodú trestnú činnosť.

18. Všeobecne relevantným pre posúdenie prognózy riadneho vedenia života je aj faktor trestnej minulosti odsúdeného, hoci prognóza vedenia riadneho života sa vzťahuje k budúcnosti, preto na jej nedostatok nie je možné usudzovať výlučne na základe minulého chovania odsúdeného. Trestná minulosť odsúdeného všeobecne predstavuje tiež dôležité hľadisko pri posudzovaní splnenia podmienok na podmienené prepustenie, avšak hodnotenie prognózy vedenia riadneho života v budúcnosti zásadne nemôže byť založené len na nej. Zohľadniť je potrebné aj ďalšie, najmä aktuálne poznatky k osobe odsúdeného, stavu jeho nápravy a prostredie, v ktorom by sa odsúdený ocitol po prípadnom

podmienečnom prepustení na slobodu a zaoberať sa tiež okolnosťami spáchanej trestnej činnosti pri zameraní sa na mieru prekonania subjektívnych príčin tejto trestnej činnosti na strane odsúdeného.

19. Krajský súd uvádza, že zmysel podmienečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie bol odsúdený automaticky podmienečne prepustený po uplynutí ustanovenej doby bez zreteľa na účel trestu. Výkon uloženého trestu má na odsúdeného vplývať tak, aby došlo k jeho polepšeniu bez ohľadu na to, či bude alebo nebude podmienečne prepustený. Podstatou úvah súdu pri rozhodovaní o návrhu na podmienečné prepustenie odsúdeného je v konečnom dôsledku ustálenie dôvodnosti predpokladu, že v odsúdený povedie v budúcnosti i na slobode riadny život s minimalizáciou rizika jeho recidívy. Posúdenie otázky prípadnej recidívy je svojim spôsobom vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, pričom súd je vždy odkázaný na objektívne okolnosti, medzi ktoré je nutné zaradiť aj doterajšie sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti. Materiálnu podmienku možnosti očakávať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život je potrebné skúmať aj pri zohľadnení okolností predchádzajúceho života odsúdeného vrátane jeho skorších odsúdení. Túto podmienku súd objasňuje a skúma komplexnejšie, posudzuje všetky okolnosti súvisiace s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám, prostredie v ktorom žil, celý jeho doterajší život, povahu a charakter trestnej činnosti, pre ktorú je odsúdený vo výkone trestu s jediným cieľom dospieť k záveru, či všetky tieto skutočnosti umožňujú prijať prognózu, že odsúdený v prípade podmienečného prepustenia na slobodu povedie riadny život, t. j. život v súlade s právnymi, morálnymi a etickými normami spoločnosti.

20. Odsúdený bol vo výkone trestu odňatia slobody opakovane, boli mu ukladané podmienečné tresty odňatia slobody, výkon ktorých mu bol nariadovaný a v jednom prípade mu bol nariadený výkon zvyšku trestu odňatia slobody aj po jeho podmienečnom prepustení, a to v trestnej veci Okresného súdu Bratislava II vedenej pod sp. zn. 4T/36/2004 a opakovane mu boli ukladané aj nepodmienečné tresty odňatia slobody, po výkone ktorých sa opakovane dopúšťal trestnej činnosti.

21. Okresný súd preto podľa názoru krajského súdu správne ustálil, že v prípade odsúdeného je prognóza riadneho vedenia života po podmienečnom prepustení značne neistá. Okresný súd preto správne nemohol dospieť k záveru, že odsúdený splnil aj druhú materiálnu podmienku na podmienečné prepustenie odsúdeného.

22. Pretože krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutého uznesenia, sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.